

Jak se vypořádat s něčím neočekávaným

Situační povědomí a základy bezpečnosti mohou zachránit situaci.

Když se podmínky během exotického ponoru v teplé vodě náhle a neočekávaně změnily, rozhodl se náš vedoucí ponor přerušit. Jeho povědomí o schopnostech skupiny, zhoršujících se povětrnostních podmínkách a zhoršujícím se stavu moře ho vedlo k prvním z několika dobrých rozhodnutí, která byla toho dne učiněna.

Jako skupina jsme začali plavat pryč od útesu, kde jsme se potápěli v hloubce asi 30 stop, a zamířili jsme k lodi. Byl jsem ve skupině vzadu, když jsem si uvědomil, že si často musím vyrovnávat tlak v uších. Když jsem zkontroloval svůj hloubkoměr, viděl jsem, že jsem sestoupil na 50 stop; v reakci na to jsem začal intenzivněji využívat ploutve a přidal trochu vzduchu do svého kompenzátoru vztlaku (BC). Když se můj potápěčský kolega ohlédl a dal mi znamení OK, odpověděl jsem mu také OK.

Pokračoval jsem ve svém úsilí o vzestup a sledoval jsem skupinu, ale stále jsem potřeboval často vyrovnávat ušní tlak. Přidal jsem více vzduchu do BC a kopal jsem intenzivněji, ale přesto jsem klesl na 65 stop. Chytil mě totiž sestupný proud a nemohl jsem se z něj vymanit.

Když mě můj potápěčský kolega znovu zkontroloval, oznámil jsem mu, že mám problém, a tak mi přišel na pomoc. Chytili jsme se za ruce a společně jsme se prokopali ze sestupného proudu, a nakonec jsme se připojili ke skupině během jejich bezpečnostní zastávky. Později mi řekl, že se obával, že jsme možná vystoupili příliš rychle, ale jeho potápěčský počítač potvrdil, co jsem už věděl – dostat se do menší hloubky nám dalo hodně práce. Celá událost se odehrála asi za dvě a půl minuty.

Co se vlastně podařilo?

K tomuto pozitivnímu výsledku přispělo několik skutečností. Za prvé jsem rozpoznal, že nastal problém a začal jsem jednat. Tím, že jsem začal intenzivněji používat ploutve a přidal vzduch do mého BC, odolal jsem do jisté míry tahu sestupného proudu. Zatímco můj trénink a zkušenosti naznačovaly, že bych se měl přesunout blíže k útesu, abych si trochu ulevil od silného proudu, okolnosti tuto možnost neposkytovaly, protože jsme byli na otevřené vodě.

Za druhé, když mé úsilí nepřineslo požadovaný výsledek, požádal jsem o pomoc. Společně s mým potápěčským kolegou jsme měli dost sil vymanit se ze sestupného proudu.

Za třetí, můj potápěčský kamarád zůstal poblíž a dával pozor, takže byl schopen poskytnout pomoc, kterou jsem potřeboval. Potápění bez kamaráda nebo oddělení od skupiny mohlo v této situaci vést ke katastrofálnímu výsledku.

Zůstat v klidu a zvažovat možnosti jsou důležitou součástí každého řešení problému. Když mi můj kolega přišel na pomoc, měl jsem ještě čas odhodit svá závaží. Neměl jsem málo vzduchu a nedosáhl jsem kritické hloubky pro směs nitroxu, kterou jsem dýchal. Včasná opatření přerušila řetězec událostí a zabránila eskalaci problému.

Situační povědomí je důležitá dovednost potřebná k bezpečnému potápění a rychlé reakci. Při této události postupoval jak můj záchranář, tak i já velmi obezřetně a díky tomu dokázali odvrátit nehodu. Záchranářské dovednosti nezahrnují jen pomoc ostatním potápěčům. Schopnosti sebezáchrany – stejně jako vědět, kdy potřebujete pomoc a být připraven o ni požádat – jsou stejně důležité.

O autorce

Když v roce 2008 nastoupila Patty Seery, MHS, do sítě Divers Alert Network (DAN), přinesla s sebou více než 30 let zkušeností jako poskytovatelka zdravotní péče/vychovatelka a instruktorka CPR, navíc byla také vedoucí kurzů přístrojového potápění. Během svého působení ve funkci ředitelky vzdělávání v DAN se také stala architektkou současných kurzů první pomoci DAN, tj. kurzů, které stále využívají potápěči všech druhů a mnoho mezinárodních agentur. Od prvního zveřejnění tohoto článku se však začala věnovat i jiným činnostem v oblasti potápění.

Překladatel: [Klement Hartinger](#)